

Arnavutluk Emek Partisi Politik Büro üyesi, ordu ve güvenlik örgütünden sorumlu, Enver Hoca'nın ardılı olarak değerlendirilen Mehmet Sehu'nun intihar ettiği açıklanacaktı. Halkın Kurtuluşu-TDKP yandaşları dahil bu açıklamaya inanan olmadı. Bir şeyler olmuştu ama bilinmiyordu. AEP daha sonra Sehu'nun Enver Hoca'ya suikast düzenlemek istediğini, ek olarak "üçlü ajan" (ABD, SSCB ve Yugoslavya hesabına çalışan) olduğunu açıklayacaktı.

Bu açıklama da hiç inandırıcı olmadı.

Kimse bir şey bilmiyordu ve AEP'nin açıklamaları dışında bilgi kaynağı da yoktu.

Arnavutluk tarihini incelerken ben de Enver Hoca ile Mehmet Sehu arasında kişisel bir sorun olduğu ve bu nedenle tafsiye edildiği düşüncesindeydim. Neydi bu sorun, bilmiyordum.

Nihayet öğrenebildim...

Helge Duda'nın Nationalismus-Nationalität-Nation: Der Fall Albanien kitabının 94-95. sayfalarında konuya değiniliyor ve ilgili birkaç kitaba da referans veriliyor.

Hoca ile Sehu arasında 17 Aralık 1981 tarihli PB toplantısında sert tartışma yaşanıyor. Sehu o güne kadar izlenen ağır sanayiye öncelik verilmesi politikasından vazgeçilerek tüketim malları üretimine ağırlık verilmesini, fiyat sisteminin değiştirilmesini ve Batı ülkeleriyle ilişkilerin geliştirilmesini savunuyor. Buradaki görüş ayrılığı stratejiktir. Sehu'nun görüşleri Enver Hoca ve diğer PB üyeleri tarafından reddediliyor. Parti içinde önemli etkinliği olan Sehu infaz ediliyor. Kabinede 11 bakan görevden alınıyor, ordu ve güvenlik örgütünde önemli görevlerde bulunan

yandaşları tutuklanıyor ve yüksek hapis cezalarına çarptırılıyorlar. İdam edilenler de olabilir, bilinmiyor.

Sehu'nun tasfiyesi ve öldürülmesi stratejik görüş ayrılığına dayanıyor. Ağır sanayiye öncelik vermek, dışarıdan kredi ve borç almanın anayasa maddesiyle yasaklanması; Yugoslavya ve SSCB'nin ardından Çin Halk Cumhuriyeti ile de yolların ayrılmasından sonra girilen "kendine yeterlilik politikası" ve bunun sonucu izolasyon bir devlet politikasıdır.

Böyle bir anlaşmazlık durumunda Sehu'nun PB'den çıkarıldığı gibi partide de geri bir göreve getirilmesi ve hatta partiden çıkarılması beklenmelidir. Doğaldır ki yandaşları da tasfiye edilecektir. Anlaşmazlık basit bir konuda değildir.

Burada öldürülmeleri ve ağır hapis cezalarına çarptırılmaları gerekir miydi diye sorulabilir.

Bence bundan daha önemlisi partinin üyelerine, halka ve başka ülkelerdeki yandaşlarına yanlış bilgi vermesi, yalan söylemesidir. İnsanlara yanlış bilgi vermek, gerçek durumu gizlemek o yıllarda komünist partilerinin neredeyse ortak özelliğiydi. 1989 sonrasında gerçek durumu öğrenen insanların şok yaşaması da bu nedenledir.

Örneklerden birisini **Sosyalizmden Kapitalizme Geçiş – Bulgaristan ve Romanya Örnekleri** kitabında vermiştim. Bulgaristan Komünist Partisi'ne göre ülkede önemli bir hava kirliliği bulunmamaktadır. Hava kirliliğiyle ilgili rakamlar da devlet sırrı olarak açıklanmamaktadır.

Gerek de yoktu aslında çünkü Plovdi gibi sanayi merkezlerinde nefes almak bile yoğun hava kirliliği konusunda yeterliydi. (Bu kitap www.enginekinerkitaplar.blogspot.com da bulunabilir)

AEP'nin yaptığı da daha ağır bir konuda aynısıdır; gerçekleri gizlemek, yanlış bilgi vermek, açıkça üyelere, halka ve başka ülkelerdeki yandaşlarına yalan söylemek...

Geç oldu ama gerçeği öğrenebildik...

